

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202739
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5318202739.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu N.. Š. G., Q. Y. XXXX, XXX XX Č., V.: XX XXX XXX proti žalovanému D. I. - F., G. I. C. D. XXX, XXX XX T. H., V.: XX XXX XXX, zastúpenému JUDr. Jozefom Pikuliakom, advokátom, so sídlom 023 14 Skalité 1374, v konaní o zaplatenie 3.097,86 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.097,86 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.751,71 € od 26.4.2018 do zaplatenia a zo sumy 346,15 € od 23.8.2018 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok vo výške 80,- €, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou súdu elektronicky dňa 4.10.2018 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 3.097,86 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.751,71 € od 26.4.2018 do zaplatenia a zo sumy 346,15 € od 23.8.2018 do zaplatenia, a to z titulu neuhradených faktúr, ktorými žalovanému účtoval odmenu za právne služby, ktoré mu poskytoval na základe dvoch plných mocí.

2. Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu č. k. 8C/72/2018-25- zo dňa 17.12.2018, ktorý bol pre podanie vecne odôvodneného odporu žalovaného uznesením č. konania 8C/72/2018-38 zo dňa 11.2.2019 zrušený.

3. Žalobca v spore v rámci skutkových tvrdení uviedol, že žalovaného zastupoval a poskytoval mu právne služby na základe plnej moci zo dňa 6.10.2015 vo veci týkajúcej sa faktúr, ktoré žiadala firma Z. K. uhradiť od žalovaného za práce na investičnej akcii Q. C.. Keďže nedošlo k mimosúdnejmu vyriešeniu týchto nárokov Z. K. voči žalovanému, podala Z. K. žalobu na Okresný súd Čadca, ktorá bola vedená pod sp. zn. 16C/63/2017, v ktorej boli žalovanému žalobcom poskytnuté a následne vyúčtované tri úkony právnej služby, a to na základe druhej plnej moci z 18.1.2018. V spore na Okresnom súde Čadca mal žalovaný teda postavenie žalovaného voči žalobkyni Z. K.Š.. Prvé tri úkony právnej služby poskytnuté žalovanému vo veci faktúr proti Z. K. boli žalovanému vyúčtované faktúrou č. 201512 vo výške 963,26 €, ktorú žalovaný v celosti i uhradil. Ďalšie úkony účtoval žalobca podľa rozpisu vyúčtovania trov právneho zastúpenia zo dňa 1.8.2018 na čl. 12, a to faktúrou č. 201802 vo výške 2.751,70 € a faktúrou č. 201803 na sumu 346,15 €. V priebehu sporu ozrejmil, že na faktúre č. 201802 pod položkou 2 bol žalovanému účtovaný úkon č. 4 z rozpisu vyúčtovania a pod položkou 3 boli účtované úkony č. 5 až 8 uvedeného rozpisu vyúčtovania (čl. 12). K nim zároveň označil i pripojený listinný dôkaz (úkon č. 4 je listinou na čl. 91, úkon č. 5 na čl. 150, úkon č. 6 čl. 151, úkon č. 7 čl. 174 a úkon č. 8 čl. 100). Faktúra č.

201802 bola vystavená najskôr s dátumom splatnosti 26.3.2018 a následne na žiadosť žalovaného k 25.4.2018. Aj napriek tomu žalovaný faktúru neuhradil. Pri osobnom stretnutí dňa 29.3.2018 sľúbil, že ju uhradí po 1.6.2018, nakoľko má nepredvídané výdavky. Neurobil tak ani do uvedeného dátumu. Faktúrou č. 201803 bola účtovaná odmena za úkon právnej služby - vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne z 13.5.2018, adresované Okresnému súdu Čadca v spore 16C/63/2017 na čl. 213 spisu. V spore Z. K. bolo ku dňu vystavenia faktúry č. 201512 vykonaných 5 úkonov právnej služby, ale vyúčtované boli touto faktúrou len dva úkony právnej služby, o tom bol žalovaný oboznámený a toto aj akceptoval. Žalobca neúčtoval v uvedenom spore žalovanému za ďalšie porady, ktoré boli aj v dňoch pracovného voľna, a to ani za poradu z 8.10.2015, ktorú jednoznačne žiadal vykonať žalovaný, pričom mu žalobcom bolo vysvetlené, že v spore proti Z. K. nemôže mať úspech, nakoľko zmluva o dielo, ktorá sankcie upravovala, nebola medzi nimi podpísaná. Žalovaný hľadal rôzne výhovorky, ktoré boli čisto účelové. Vedel o každom úkone, ktorý bol vo veci vykonaný. Všetky písomné podania s ním boli osobne prerokované a následne vypracované a podané protistrane alebo jej právnomu zástupcovi a v neposlednom rade na súd. Žalobca žalovaného pri každom jednom úkone zastupoval a konal hospodárne, účelne, s ohľadom na jeho záujmy. Zastupoval ho vo viacerých obchodných sporoch, pričom pri každom konkrétnom prevzatí prípadu bol upovedomený o výške tarifnej odmeny, ktorá vychádzala z hodnoty sporu. Túto skutočnosť potvrdil aj vlastnoručným podpisom plnej moci, kde je uvedené, podľa čoho a ako sa budú trovy právneho zastúpenia účtovať. Potvrdil to aj tým, že uhradil predchádzajúce faktúry. Nikdy výšku odmeny za vykonané úkony nenamietal. Pokiaľ by žalovaný nebol spokojný, nepožiadaval by žalobcu o zastupovanie v ďalších veciach, ale spoluprácu s ním by ukončil. Žalovaný faktúry, ktoré sú predmetom sporu, nenamietal, len žalobcu žiadal, aby počkal s úhradou. Pokiaľ nebol úkon so žalovaným prerokovaný osobne, bol s ním rokovaný formou emailu. K uvedeným tvrdeniam žalobca doručil i emailovú komunikáciu so žalovaným. Na pojednávaní na otázku, prečo účtoval úkony 4 až 8 neskôr, inou faktúrou, uviedol, že to bolo po dohode so žalovaným, pretože vždy, keď hovoril, že vystaví faktúru, nariekal, že má iné výdaje, tak sa dohodli na neskoršej fakturácii. Je pravdou, že úkon 4 zo dňa 22.10.2015 mal byť zaradený už do faktúry 1. Toto však bolo ozrejmené žalovanému na ústnom jednaní dňa 29.3.2018. Existuje presná chronológia postupu zastupovania žalovaného. V koncentračnej lehote uloženej na pojednávaní dňa 13.11.2020, vzhľadom na námietky žalovaného a tiež predbežné právne posúdenie súdom, doplnil, že každý jeden úkon bol doručený tretej strane, o čom mal žalovaný vedomosť, napokon, od týchto podaní sa odvíjala reakcia protistrany. K uvedenému pripojil i podacie lístky na čl. 273 a nasl. spisu. Pokiaľ ide o položky 4 - 8 vo veci C-63/2015 vyjadrenie k predžalobnej výzve z 22.10.2015 bolo doporučene N. I. Y. N. doručené dňa 26.10.2015, čl. 273 spisu. Výzva z 5.2.2016 bola zaslaná Z. K. doporučene. Nakoľko však žalobca nenašiel podací lístok, dôvodil, že o zaslaní svedčí skutočnosť, že na základe tejto výzvy došlo k úhradám a k následnému jednostrannému zápočtu. Vyjadrenie k predžalobnej výzve zo dňa 17.2.2016 bolo zaslané doporučene advokátskej kancelárii I. H. dňa 19.2.2016 čl. 274 spisu. Vyjadrenie k upomienke zo dňa 7.12.2016 bolo zaslané doporučene Z. K. dňa 8.12.2016 čl. 275 spisu. Jednostranný zápočet bol vypracovaný a zaslaný emailom na adresu žalovaného dňa 16.12.2016, následne poslaný poštou pani Z. K. (email čl. 276 spisu). Pokiaľ ide o položky 1 - 3 v konaní C-03/2018, o úkone prevzatia a prípravy dňa 18.1.2018 svedčí samotná plná moc podpísaná žalovaným. Odpor k platobnému rozkazu zo dňa 30.1.2018 je opatrený prezenčnou pečiatkou Okresného súdu Čadca zo dňa 30.1.2018. Rovnako vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne Z. K.Š. zo dňa 13.5.2018, doručené súdu dňa 14.5.2018.

4. Žalovaný v odpore uviedol, že so žalobcom sa na odmene za právne zastupovanie nedohodol. Žalobca ho neinformoval, akú odmenu a v akej výške si bude voči nemu uplatňovať. Konal jednostranne. Žalovaný zaplatil žalobcovi za zastupovanie už pomerne vysokú sumu, čo žalobca nevzal do úvahy. Ak nie je odmena výslovne dohodnutá, nedá sa oprávnenosť a dôvodnosť odmeny posúdiť bez posúdenia celého zastupovania. V danom prípade právne zastupovanie žalobcom nevedlo k úspechu žalovaného. Žalobca nekonal hospodárne a účelne a nezohľadnil záujem žalovaného. V duplike zo dňa 15.8.2020 čl. 256 uviedol, že tvrdenie o predložení vyúčtovania odmeny a nákladov je všeobecné a neurčité. Žalobca žalovaného v čase podpisania plnej moci neinformoval, ktoré konkrétne úkony vykoná, aká bude výška odmeny za ne. Tiež namietal, že nebolo zrejmé, ktorými dôkazmi ktoré konkrétne skutočnosti boli preukazované. Na pojednávaní 13.11.2020 namietal neurčitosť žaloby, tiež to, že žalovaný bol nespokojný so zastupovaním žalobcom, s jeho konaním a výsledkom, preto faktúry neuhradil. Tiež vzhľadom k tomu, že žalobca ich vystavil bez toho, aby sa so žalovaným dohodol. Žalobca mu nevysvetlil stratégiu postupu v konaní. Žalovaný jednoducho nevedel, prečo by mal platiť. Hospodárnosť a účelnosť postupu pri uskutočňovaní úkonov sa nedá oddeliť od celkového zastupovania. Poukazoval tiež na absenciu konania s odbornou starostlivosťou na strane žalobcu. Vo vzťahu k svojej obrane navrhol

pripojiť spis 16C/63/2017, v ktorom žalobca žalovaného zastupoval v spore proti Z. K., pričom na pojednávaní 22.9.2021 žiadal z neho oboznámiť len rozhodnutia vo veci.

5. Na prejednanie uvedeného sporu súd nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v prítomnosti oboch strán. Na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a doplnil skutkový stav, v súlade s § 150 ods. 2 CSP. Z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery:

6. Žalovaný udelil žalobcovi dve plné moci, ktorými ho splnomocnil na zastupovanie vo viacerých konaniach, či už súdnych alebo i mimosúdnych. Z obsahu každej plnej moci vyplýva, že žalovaný „berie na vedomie, že je povinný zaplatiť advokátovi trovy právneho zastúpenia a náhradu hotových výdavkov podľa Vyhlášky NS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb“. Taktiež vzal na vedomie, že je povinný poskytnúť primeraný preddavok podľa postupu práce.

7. Plnú moc na zastupovanie vo veci fakturácie voči firme Z. K. udelil žalovaný žalobcovi dňa 6.10.2015 čl. 7 spisu (spisová značka žalobcu C-63/2015). Šlo o právne zastupovanie žalovaného vo veci vystavenia a vymáhania zaplataenia faktúr proti firme Z. K.. Prvé tri úkony právnej služby boli žalovanému účtované faktúrou č. 201512 vo výške 963,26 €, ktorú žalovaný v celosti uhradil (výpis z účtu žalovaného čl. 266). Uvedené tri úkony právnej služby, vrátane čísla faktúry a vyúčtovanej sumy, vyplývajú aj z rozpisu vyúčtovania trov právneho zastupovania zo dňa 1.8.2018 na čl. 12. Z tohto rozpisu vyplýva, že na základe tejto istej plnej moci vyúčtoval žalobca žalovanému i ďalšie úkony pod č. 4 až 8: úkon č. 4 - vyjadrenie k predžalobnej výzve zo dňa 22.10.2015 za 403,34 € + režijný paušál 8,39 €, spolu 411,73 € (toto vyjadrenie žalobca pripojil na čl. 91 spisu). Úkon č. 5 - výzva zo dňa 5.1.2016 - 403,34 € + režijný paušál 8,58 €, spolu 411,92 € (na čl. 150 spisu). Úkon č. 6 - vyjadrenie k predžalobnej výzve zo dňa 17.2.2016 - 403,34 € + režijný paušál 8,58 €, spolu 411,92 € (na čl. 151 spisu). Úkon č. 7 - vyjadrenie k upomienke zo dňa 7.12.2016 - 403,34 € + režijný paušál 8,58 €, spolu 411,92 € (na čl. 174 spisu). A úkon č. 8 - jednostranný zápočet zo dňa 15.12.2016 - 403,34 € + režijný paušál 8,58 €, spolu 411,92 € (na čl. 178 spisu). Faktúrou č. 201802 na čl. 9 spisu, vyhotovenou dňa 12.3.2018, splatnou dňa 26.3.2018, vyúčtoval žalobca žalovanému pod položkou 2 odmenu „za právne služby vo veci Z. K. C 63/2015 v roku 2015“ - 1 úkon a „za právne služby Z. K. C 63/15 rok 2016“ - 4 úkony. Z pripojeného rozpisu z vyúčtovania zo dňa 1.8.2018 je zrejmé, ktorých úkonov sa uvedená faktúra týkala. Úkon pod č. 4 bol vykonaný v roku 2015 a úkony pod č. 5 až 8, spolu teda 4, v roku 2016. Žalovaný udelil žalobcovi plnú moc i na zastupovanie v spore vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 16C/63/2017, v ktorom mal postavenie žalovaného oproti žalobkyni Z. K. (spisová značka žalobcu C-03/2018). Túto plnú moc mu udelil dňa 18.1.2018 (čl. 8). V zmysle rozpisu vyúčtovania trov právneho zastupovania zo dňa 1.8.2018 na čl. 12 v spore 16C/63/2017 vykonal pre žalovaného 3 úkony právnej služby: úkon č. 1 prevzatie a príprava dňa 18.1.2018 - 336,94 € + režijný paušál 9,21 €, spolu 346,15 €, úkon č. 2 odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 30.1.2018 - 336,94 € + režijný paušál 9,21 €, spolu 346,15 €. Tieto dva úkony vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 201802, vyhotovenou dňa 12.3.2018, splatnou dňa 26.3.2018 na čl. 9 pod položkou 1, kde ich aj konkretizoval. Ďalej v uvedenom spore 16C/63/2017 vyúčtoval aj odmenu za úkon - vyjadrenie k vyjadreniu zo dňa 14.5.2018 - 336,94 € + režijný paušál 9,21 €, spolu 346,15 €, pričom tento úkon vyúčtoval faktúrou č. 201803, vyhotovenou dňa 8.8.2018, splatnou dňa 22.8.2018 na čl. 11 spisu, kde tento aj konkretizoval. Z rozpisu vyúčtovania zároveň vyplýva, že položka č. 3 v konaní C-03/2018 bola predmetom samostatnej fakturácie. Tiež z neho vyplýva, že žalovanému neboli účtované porady vo veci samej, ktorých bolo niekoľko a trvali minimálne 1 - 2 hodiny. Z listu žalovaného zo dňa 11.4.2018 na čl. 14 vyplýva, že žalovaný žalobcovi vrátil faktúru č. 201802 a žiadal o predloženie podkladov súvisiacich s touto fakturáciou, nakoľko právne služby voči Z. K. už žalobcovi uhradil na základe faktúry č. 201512 vo výške 963,26 €. Na základe uvedeného listu žalobca žalovanému listom zo dňa 11.4.2018 čl. 15 oznámil, že i na základe spoločného rokovania dňa 29.3.2018 zasiela žalovanému späť faktúru č. 201802 s opravou dátumu úhrady a žiada o úhradu v zmysle dohovoru.

8. Žalobca preukazoval svoje tvrdenia ohľadne vzťahu so žalovaným, komunikácie s ním, a napokon i dôvery žalovaného v žalobcu aj tým, že žalovaný žalobcu splnomocnil na zastupovanie vo viacerých ďalších konaniach, napríklad zastupovaním voči firme I. Q. (čl. 168) alebo voči I. U. (čl. 198, 199, 209 spisu) a podobne. Žalobca tiež predložil e-mailovú komunikáciu so žalovaným, vrátane obsahu príloh týkajúcich sa vecí, v ktorých žalovaného zastupoval, jednotlivých faktúr, ktoré boli predmetom udelenej moci žalobcovi a podobne. Preukazoval tým opak tvrdenia žalovaného, ktorý tvrdil, že mu nebol zrejmý postup žalobcu vo veci, resp. realizácia jednotlivých úkonov, ich účel a podobne. Žalobca preukazoval,

že komunikoval so žalovaným, reagoval na jeho správy. Dokonca on viackrát žalovaného opätovne vyzýval k predloženiu dokladov k odsúhlaseniu, k odobreniu písomných vyjadrení a pod.

9. Z pripojeného spisu 16C/63/2017 mal súd zistené nasledovné skutočnosti: Rozsudkom č. konania 16C/63/2017-267 zo dňa 6.12.2019 súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni Z. K. celú žalovanú sumu, vrátane príslušenstva a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline, ako súdu odvolacieho, č. konania 7Co/44/2020-342 zo dňa 30.9.2020, bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený. Oba rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 2.11.2020. Nakoľko úspešnou v spore bola žalobkyňa, súd sa vo svojom rozhodnutí nezaoberal účelnosťou, či hospodárnosťou postupu právneho zástupcu žalovaného, a teda jednotlivých úkonov právnej služby, pretože predmetom rozhodovania neboli trovy žalovaného, ale trovy žalobkyne, ktoré jej mal žalovaný nahradiť. Súd sa účelnosťou úkonov právneho zastúpenia žalobkyne zaoberal v uznesení č. konania 16C/63/2017-376 zo dňa 16.12.2020, právoplatnom 6.3.2021, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov sporového konania, a to na súdoch oboch inštancií. Z čl. 42 pripojeného spisu 16C/63/2017 tiež vyplýva, že dňa 30.1.2018 bol v tomto spore na súde osobne podaný odpor zo dňa 20.1.2018 vo veci žalobcu Z. K. proti žalovanému. Na čl. 44 pripojeného spisu sa nachádza i originál plnej moci udelenej žalovaným žalobcovi zo dňa 18.1.2018. Z čl. 89 pripojeného spisu tiež vyplýva, že vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne k odporu žalovaného zo dňa 13.5.2018 bolo podané na súde osobne dňa 14.5.2018, a to na základe výzvy súdu vo forme uznesenia zo dňa 24.4.2018 na čl. 87 spisu.

10. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 566 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu za to odplatu. (2) Ak je zariadenie záležitosti predmetom podnikateľskej činnosti mandatára, predpokladá sa, že odplata bola dohodnutá.

Podľa § 571 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka ak výška odplaty nie je určená v zmluve, je mandant povinný zaplatiť mandatárovi odplatu, ktorá je obvyklá v čase uzavretia zmluvy za činnosť obdobnú činnosti, ktorú mandatár uskutočnil pri zariadení záležitosti. (2) Ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné, vznikne mandatárovi nárok na odplatu, keď riadne vykoná činnosť, na ktorú bol povinný, a to bez ohľadu na to, či priniesla očakávaný výsledok alebo nie. Ak možno očakávať, že v súvislosti s vybavovaním záležitosti vzniknú mandatárovi značné náklady, môže mandatár požadovať po uzavretí zmluvy primeraný preddavok.

Podľa § 1 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len "zmluvná odmena"); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

Podľa § 24 ods. 1, 2 a 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok. (2) Advokát popri nároku na odmenu má nárok aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Za hotové výdavky sa považujú výdavky účelne a preukázateľne vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy alebo výpisy z verejných registrov. (3) Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods. 2 a 4 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. (4) Advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

Podľa § 358 Obchodného zákonníka na započítanie sú spôsobilé pohľadávky, ktoré možno uplatniť na súde. Započítaniu však nebráni, ak je pohľadávka premlčaná, ale premlčanie nastalo až po dobe, keď sa pohľadávky stali spôsobilými na započítanie.

Podľa § 369 ods. 1a 2 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. (2) Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

11. Nárok uplatnený žalobou súd kvalifikoval ako nárok zmluvný, z platne uzavretej zmluvy (v podobe plnej moci) majúcej povahu zmluvy mandátnej podľa Obchodného zákonníka, ktorá je odplatnou a pri ktorej za výsledok mandatár nezodpovedá. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že právo na odmenu v zásade advokátovi vzniká už samotným obstaraním záležitosti. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii zmluvného vzťahu medzi stranami sporu súd považuje za potrebné poukázať napríklad aj na Nález Ústavného súdu SR IV ÚS 260/2014-33 zo dňa 1.7.2014, ktorý v nadväznosti na otázku, či zmluvný vzťah medzi podnikateľom a advokátom založený zmluvou o poskytovaní právnej pomoci, má byť posudzovaný podľa Obchodného alebo Občianskeho zákonníka poukázal na to, že odpoveď na uvedenú otázku spočíva vo výklade § 261 a § 262 v spojitosti s § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, ako aj vo výklade ustanovení zákona o advokácii. Výklad a aplikácia uvedených ustanovení je úlohou všeobecných súdov. Ústavný súd SR však v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že tak judikatúra, ako aj právna veda, sa prikláňa k aplikácii Obchodného zákonníka aj na vzťahy medzi podnikateľom a advokátom, vrátane nárokov na náhradu škody spôsobenej advokátom, za podmienky, že spĺňajú podmienky § 261 alebo 262 Obchodného zákonníka. Činnosť advokáta možno považovať za určitý druh podnikania v zmysle osobitného predpisu, ktorým je zákon o advokácii.

12. Vznik zmluvného vzťahu a z neho vyplývajúca povinnosť žalobcu ako mandatára poskytovať právne služby žalovanému v danom prípade neboli sporné. Sporným bolo vykonanie niektorých úkonov právnej služby, ktoré žalobca žalovanému účtoval, a to i v nadväznosti na oddelenú a zároveň neskoršiu fakturáciu, dohoda odmeny za úkon právnej služby, keď žalovaný dôvodil, že nedošlo k dohode o nej, že žalovaný nebol o jednotlivých úkonoch a odmene za ne informovaný a že žalobcovi pre porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a účelne a hospodárne odmena ani nepatrí, predovšetkým v prípade úkonov pod č. 1 a 4 až 8 v zmysle rozpisu vyúčtovania.

13. V nadväznosti na obranu žalovaného súd poukazuje na vyššie citované zákonné ustanovenia. Vo vzťahu k neexistencii dohody na odmene na ustanovenie § 24 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., z ktorého vyplýva, že ak k dohode o odmene medzi advokátom a klientom nedôjde, patrí advokátovi odmena tarifná (čo sám žalovaný v záverečnom prednese potvrdil). V danom prípade súd poukazuje aj na samotný obsah plných mocí, z ktorých vyplýva povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia a náhradu hotových výdavkov podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Vzhľadom k uvedenému

súd preto prijal záver, že žalobcovi patrí za úkony, ktoré pre žalovaného vykonal, odmena tarifná podľa vyššie uvedenej vyhlášky.

14. V nadväznosti na obranu žalovaného týkajúcu sa povinnosti žalobcu ako advokáta informovať žalovaného klienta o každom jednotlivom úkone a odmene zaň, súd považoval za potrebné vysporiadať sa najskôr s tým, či žalobca mal v čase poskytovania právnych služieb žalobcom postavenie spotrebiteľa právnej služby alebo nie. A to z dôvodu, že v zmysle § 18 ods. 4 zákona o advokácii túto povinnosť advokát nemá vo vzťahu ku každému klientovi, ale len k tomu, ktorý má postavenie spotrebiteľa právnej služby. Súd v tejto súvislosti považuje za nevyhnutné ozrejmiť pojem „spotrebiteľ právnej služby“. Uvedený pojem sa v zákone o advokácii ani v inom právnom predpise nevyskytoval. Extenzívny výklad by mohol navodzovať dojem, že za spotrebiteľa právnej služby je potrebné považovať každú osobu, ktorá právnou službu spotrebúva. Uvedenému by v konečnom dôsledku zodpovedal pojem „klient.“ Je však nesporné, že tento pojem používa zákon ako pojem širší. Z uvedených dôvodov je podľa názoru súdu preto pri výklade pojmu spotrebiteľ právnej služby potrebné prihliadať na vymedzenie pojmu spotrebiteľ v iných právnych predpisoch. V zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka sa pod týmto pojmom rozumie výhradne len fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že za spotrebiteľa sa považuje fyzická alebo právnická osoba, ktorá používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti. Vychádzajúc z judikatúry Súdneho dvora ES (najmä z dvoch rozhodnutí - rozsudku C-464/01 zo dňa 20.1.2005 vo veci Johann Gruber versus Bay wa AG zaoberajúceho sa problematikou rozlišovania medzi spotrebiteľom a podnikateľom a C-541/99 a C-542/99 zo dňa 22.11.2001 - Cape Snc versus Ideal Service SRL, zaoberajúceho sa výkladom článku 2 písm. b) smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách) sa spotrebiteľom rozumie akákoľvek fyzická osoba, ktorá koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jej obchodu, podnikaniu alebo povolaniu. Pojem spotrebiteľ sa musí vykladať tak, že sa vzťahuje len na fyzické osoby, aj napriek existencii už spomínaného ustanovenia § 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. Iná, ako fyzická osoba, ktorá uzatvára zmluvu s predávajúcim alebo poskytovateľom služieb, nemôže byť považovaná za spotrebiteľa. Je teda potrebné rozlišovať pojem klient a pojem spotrebiteľ právnej služby. Rozhodujúce je to, či vo veci, v ktorej je klient zastupovaný advokátom, prevláda súkromný alebo podnikateľský účel, teda, či klient právnou službu spotrebúva výhradne na podnikateľský účel alebo čiastočne na podnikateľský účel a čiastočne na účel, ktorý nie je súčasťou jeho podnikateľskej činnosti. Z vykonaného dokazovania v danom spore mal súd za nesporné, že žalovaný bol žalobcom zastúpený v každom jednotlivom prípade ako právnická osoba, za ktorú navonok konal jej konateľ D. I.. Uvedené možno usúdiť i zo samotného predmetu zastupovania (viď. plné moci, či iné listinné dôkazy). Žalovaný napokon ani netvrdil, že by služby žalobcu využíval na svoje súkromné, resp. iné, než podnikateľské, účely. Vo vzťahu k týmto dôvodom súd vyhodnotil obranu žalovaného za neúčinnú.

15. Pokiaľ žalovaný namietal, že úkony, ktoré žalobca pre žalovaného vykonal, neboli účelné a hospodárne, nesledovali záujem žalovaného ako klienta a neboli vykonané s odbornou starostlivosťou, súd poukazuje na to, že táto obrana bola všeobecnou. Nepostačovalo tvrdenie (hoci nesporné) o tom, že žalovaný bol v súdnom spore, v ktorom ho žalobca zastupoval, neúspešný (spor 16C/63/2017). Pritom zároveň bolo zrejmé, že žalobca žalovaného zastupoval i v mimosúdnych konaniach, ktorých výsledok žalovaný rovnako nekonkretizoval. I v tomto smere bola obrana žalovaného všeobecná. Bolo povinnosťou žalovaného tvrdiť a preukázať, v čom spočívalo porušenie povinnosti žalobcu konať účelne a hospodárne, v akom konkrétnom konaní, resp. nečinnosti žalobcu, ktorého konkrétneho úkonu sa týkalo a na základe čoho žalovaný k takému tvrdeniu dospel. K rovnakému záveru súd dospel i vo vzťahu k obrane týkajúcej sa tvrdenia žalovaného, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou. Bližšie však neuviedol žiadne skutkové tvrdenia či dôkazy. Podľa názoru súdu bolo povinnosťou žalovaného, aby tvrdil a preukázal, v akom konkrétnom prípade žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou. Pretože nebolo povinnosťou žalobcu preukazovať, že s odbornou starostlivosťou konal. Hoci žalobca za výsledok právneho zastupovania nezodpovedá, to samozrejme neznamená, že môže konať svojvoľne alebo nehospodárne, či neúčelne. V danom prípade žalobca preukazoval množstvom listín, v rámci nich i množstvom e-mailov, že bol aktívnym v komunikácii so žalovaným, žiadal ho o zaslanie listín a dokumentov, o odobrenie písomností, ktoré mal v jeho mene zaslať protistranám, či súdu a pod. Naopak, na strane žalovaného absentovali tvrdenia a dôkazy k tvrdenej neúčelnosti, nehospodárnosti a konaniu žalobcu v rozpore s odbornou starostlivosťou. Strohé tvrdenie žalovaného, že žalobca konal v rozpore so všetkými vyššie uvedenými povinnosťami, lebo výsledkom jeho konania a zastupovania v spore na súde,

v ktorom žalovaného zastupoval, bol neúspech žalovaného, nemohlo obstáť. V týchto súvislostiach súdu nedá zároveň nepoukázať aj na to, že vyjadrenie žalovaného o tom, že to na strane žalobcu chýbali tvrdenia, že úkony vykonal účelne a hospodárne a aj dôkazná povinnosť, keďže nepredložil dôkazy, že úkony, za ktoré si odmenu vyúčtoval, vykonal v záujme žalovaného, nebolo možné vyhodnotiť ako logické. Uvedené skutočnosti mali byť podľa názoru súdu práve súčasťou obrany žalovaného, pokiaľ odmenu za niektoré (hoci nebolo zrejmé, ktoré konkrétne, až v záverečnom prednese) úkony sporoval. V tomto smere teda žalovaný podľa názoru súdu bremeno tvrdenia i dôkazu neunesol. Pokiaľ v záverečnom prednese poukazyval na to, že keďže po uplynutí koncentračnej lehoty došlo k novým tvrdeniam a dôkazom, mal mať i žalovaný vznikol priestor pre vyjadrenie sa k týmto novým tvrdeniam a dôkazom, tak v danom prípade ho žalovaný aj dostal. Pojednávanie zo dňa 13.11.2020 bolo odročené za účelom doplnenia rozhodujúcich skutkových tvrdení a dôkazov na strane žalobcu, práve z dôvodu potreby konkretizácie úkonov, ktoré boli spornými faktúrami účtované a označenia dôkazov k jednotlivým tvrdeniam, najmä vo vzťahu k položkám č. 2 a 3 na oboch faktúrach 201802 a 201803, a to v nadväznosti na predbežné právne posúdenie čl. 263 rub spisu. Žalovaný tak učinil elektronicky v podaní doručenom súdu dňa 27.11.2020, ktoré bolo dňa 1.12.2020 zaslané právnenému zástupcovi žalovaného, ktorý ho prevzal až dňa 17.12.2020. Právny zástupca žalovaného bol dňa 14.12.2020 do spisu dokonca nahliadať (čl. 280, 281 spisu) a zároveň žiadal o zaslanie zvukového záznamu z pojednávania. Najneskôr v podaní zo dňa 4.1.2021 na čl. 289 spisu mal možnosť v nadväznosti na skutkový stav doplnený žalobcom v koncentračnej lehote svoju obranu konkretizovať. O túto možnosť súd žalovaného neobral, jeho podanie akceptoval. Jeho obrana však naďalej zostala viac-menej všeobecnou, strohou, akou bola de facto i záverečná reč právneho zástupcu žalovaného s odkazom na mnohé rozhodnutia, ktoré mali potvrdiť jeho tvrdenia, okrem iného i tie, ktoré sa týkali vytýkanej formálnosti úkonov žalobcu, ktoré nepriniesli žiaden úžitok, ktoré neboli vykonané s odbornou starostlivosťou, tvrdiac, že z písomných úkonov sa nedá účelnosť a hospodárnosť posúdiť a pod. Za spochybňujúce obranu žalovaného bolo možné v nadväznosti na vyjadrenie žalobcu považovať i skutočnosť, že prvú faktúru za prvé tri vykonané úkony žalovaný bez všetkého uhradil, dokonca žalobcu splnomocnil na ďalšie zastupovanie. Z vykonaného dokazovania súd dospel k presvedčeniu, že žalovaný mal vedomosť o spôsobe vedenia zastupovania žalobcom. Nepoprel ani to, že žalobca s ním uskutočnil viaceré porady, ktoré napokon ani neúčtoval.

16. Súd v rámci zhrnutia odôvodnenia svojho rozhodnutia poukazuje na to, že podľa jeho názoru žalobca v žalobe uviedol podstatné rozhodujúce skutočnosti ohľadom poskytovania právnych služieb žalovanému na základe plných mocí zo dňa 6.10.2015 a 18.1.2018, tieto v priebehu sporu v súlade s § 150 ods. 2 CSP i doplnil a pripojil listinné dôkazy. Jednak plné moci, rozpis vyúčtovania trov právneho zastupovania zo dňa 01.08.2018, z ktorého vyplýva výpočtový základ, jednotlivé špecifikované úkony právnych služieb a odmena za ne, taktiež listiny, ktoré jednotlivé úkony právnych služieb predstavovali a napokon faktúry, v ktorých bola uplatnená odmena obsiahnutá. V danej veci žalobca preukázal nielen existenciu zmluvného vzťahu, ale aj jeho obsah a taktiež aj uplatnenie práva na tarifnú odmenu. Predložené dôkazy dávali jasný a zrozumiteľný doklad o jeho práve. Uniesol tak svoje bremeno tvrdenia i dôkazu. Jediným dôvodom, pre ktorý by advokátovi odmena za tieto právne služby nepatrila, by bola situácia predpokladaná v § 18 ods. 5 zákona o advokácii, teda ak by pri nich nepostupoval s odbornou starostlivosťou. V danej veci mal žalobca za to, že pri zastupovaní konal v záujme žalovaného. Na druhej strane žalovaný v konaní nenamietal konkrétny postup žalobcu ako advokáta pri jednotlivých úkonoch, či celého obdobia poskytovania právnych služieb žalovanému, aby bolo možné posúdiť, či postup žalobcu zodpovedal splneniu povinnosti advokáta postupovať s odbornou starostlivosťou. Jeho obrana tak bola všeobecná a neumožňovala posúdiť uplatnený nárok z hľadiska kritéria odbornej starostlivosti. Pokiaľ namietal absenciu dôkazov preukazujúcich napríklad odoslanie písomnosti tretím osobám, súd prijal záver, že takýto dôkaz nie je nevyhnutne jediným potrebným pre preukázanie vykonania úkonu právnej služby. Pričom žalobca tieto listinné dôkazy v koncentračnej lehote aj doručil. Pokiaľ namietal neúčelnosť, nehospodárnosť a absenciu odbornej starostlivosti, rovnako neuviedol konkrétny postup pri jednotlivých úkonoch a ktorých, či celého obdobia poskytovania právnych služieb. Pokiaľ svoje tvrdenia doplnil až v záverečnom prednese, teda po uplynutí koncentračnej lehoty, hoci mal dostatočný priestor urobiť tak najneskôr vo svojom podaní zo dňa 4.1.2021, na takto doplnenú obranu súd nemohol prihliadať. Ale musí poukázať na to, že pokiaľ by na ňu i prihliadal, stále by ju hodnotil ako obranu všeobecnú. Súdu tiež nedá nepoukázať aj na to, že bolo možné mať pochybnosti o účelovosti obrany žalovaného z toho dôvodu, že sám sa v duplike vyjadril, že faktúry neuhradil, lebo nebol spokojný s výsledkom sporu, zastupovania. Aj preto súd mohol považovať jeho obranu za účelovú, keď tvrdil, že nevedel, za čo mal platiť, nakoľko prvé tri úkony už v zmysle faktúry 201512 zaplatil.

17. A pokiaľ ide o výšku žalobného nároku, súd poukazuje na to, že vo vzťahu k výške odmeny za jednotlivé úkony účtované jednotlivými faktúrami chýbala akákoľvek obrana. Žalovaný výpočet tarifnej odmeny, či náhrady hotových výdavkov, nespochybnil. Len všeobecne namietal vznik nároku na odmenu, nakoľko podľa neho nebola dohodnutá. S uvedeným sa však súd už vyššie vysporiadal.

18. V nadväznosti na všetky vyššie uvedené skutočnosti, na prijaté závery, ku ktorým súd dospel z vykonaného dokazovania, ktoré považoval za vykonané dostatočne, súd žalobe ako dôvodnej vyhovel. Pokiaľ ide o dôkazný návrh žalovaného na výsluch strán, tento dôkaz súd nevykonal. Jednak preto, že nebolo uvedené, či by sa ním mali preukázať nejaké iné skutočnosti, než tie, ktoré vyplývali z písomných podaní strán. Zo strany žalovaného neboli produkované konkrétne tvrdenia, ktorý by mal takýto dôkaz preukázať. Žalovaný teda nepresvedčil súd o dôvodnosti vykonania tohto dôkazu, i v nadväznosti na samotným žalovaným produkovanú obranu (viac menej v rovine všeobecnej). Súd zároveň nepovažoval v tomto spore za potrebné vykonať dôkaz výsluchom strán, postačovalo doplnenie skutkového stavu v zmysle § 150 ods. 2 CSP, dokazovanie oboznámením listinných dôkazov produkovaných v tomto spore výlučne stranou žalobcu (a to vo vzťahu k tvrdeniam a dôkazom produkovaným do uplynutia koncentračnej lehoty).

19. K paušálnej náhrade nákladov spojených s uplatnením pohľadávky uplatnenej vo výške 120 € súd poukazuje na jej dôvodnosť, v nadväznosti na dôvodnosť žaloby. V danom prípade žalobca uplatnil dve pohľadávky z dvoch faktúr, preto mu patrí v zmysle ustanovenia § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z. z tohto titulu 80 € (40 € x 2 pohľadávky).

20. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol i nárok na sankčný úrok z omeškania z dlžnej sumy, ktorý žalobca uplatnil vo výške 8 %. Pri posudzovaní právneho vzťahu podľa ustanovení Obchodného zákonníka by mu patril úrok z omeškania vo výške 9 %, nakoľko vznik právneho vzťahu medzi stranami založený jednotlivými plnými mocami nastal až po 1.2.2013. Súd je však viazaný žalobou, nemohol preto priznať žalobcovi nad rámce uplatneného. Vznik omeškania žalobca správne viazal na dátum splatnosti faktúr (25.4.2018 (nie skorší 26.3.2018 na čl.9 spisu) a 22.8.2018). Od nasledujúceho dňa je preto žalovaný preukázateľne v omeškaní.

21. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď najskôr rozhodol o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. Keďže súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako úspešnej strane sporu vzniklo voči žalovanému ako neúspešnej strane sporu právo na náhradu trov tohto konania v celom rozsahu. O výške náhrady súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, v súlade s § 262 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.